

Üzemi társadalmi bizottság segíti a lakásügyek gyors elintézését

Szüntessük be az önkényes lakásfoglalásokat

Egető dolog ez Szegeden és megoldása — bármennyire sok is a jóakaró, a szándék — máról holnapra, sajnos, nem történhet meg. Tudjuk és nagyon fáj, hogy városunkban nem is kevesen nem megfelelő körülmények között élnek és nem olyan a lakásuk, amilyennek lenni kellene.

Újra és újra hangoztatnunk kell, hogy a lakás-helyzet javításáért sürgősen cselekedni kell.

Meggyőződünk arról, hogy a tanács végrehajtó bizottsága és elnöksége nagy fontosságot tulajdonít annak, hogy a lakás-helyzet megoldása megfelelőképpen előre haladjon. Több olyan intézkedés van folyamatban a volt MDP-párti helyiségekkel, a tömegszervezetekkel, a lakatnyakkal, egyes közületekkel kapcsolatban, amelyek azt előzzék, hogy akiknek rendkívül szükséges, hamarosan lakást tudjanak adni. Lapunkban be is számolunk majd ezekről.

Az egyes, lakás kádjaira átadott épületeknek bizonyos átalakítások is szükségesek, hogy megfelelő otthonná váljanak. Intézkedés történt azért, hogy legyenek a szükséges építőanyag, késedelem nélkül történhessen az átalakítás. Tudjuk és tagadhatatlan, hogy nehéz várni azoknak, akiknek lakásra van szükségük. Am az átalakításokat, a törvényes kiut-

lásokat meg kell várni. S ismételnék, hogy ezeket a munkákat a lehető leggyorsabbá kell tenni.

Tudjuk azt is, hogy nem ígérgetés, hanem lakás és lakás kell. A tanács végrehajtó bizottsága, illetve elnöksége is ezek szerint cselekszik.

Összintén meg kell mondani, hogy Szegeden sajnálatos módon egyes helyeken önkényes lakásfoglalások történtek. A Jókai utcai volt MDP-helyiségeket két arra igen rászoruló családnak törvényesen kiutalták. Ezek a családok beköltöztek. Am ugyanakkor többen önkényesen akartak beköltözni ugyanezekbe a helyiségekbe. Ilyen önkényes lakásfoglalási kísérlet történt a Vöröskereszt helyiségeinél is.

Az önkényes lakásfoglalás nem helyes, elítélendő, mert a törvényes utat itt is meg kell tartani.

Az önkényes lakásfoglalás azt is magával hozza, hogy esetleg olyan ember is lakáshoz jut, akinél volna sokkal rászorulóbb. A KIK egyik dolgozója a Tolbuchin sugárút és a Dugonics tér sarkán lévő házban, ahol átalakítási munkákat folytatnak, egy olyan másik dolgozó rovására jutott lakáshoz, aki ott lakott, s az átalakítást éppen az ő érdekében is végezték. Pedig a KIK dolgozója nőtlen és „majd meg fog nőszülni”.

A tanács végrehajtó bizottsága, illetve elnöksége felülvizsgálja az önkényes lakásfoglalásokat. A lakás-kérdésekben sem lehet önkényeskedni, meg kell tartani a törvényességet a rend érdekében. A zűrzavar itt sem vezet jóra és csak akadályokat gördít a lakáshelyzet megoldást kereső útjába.

A tanács végrehajtó bizottságának elnöksége intézkedett azért, hogy a lakásügyek igazságos és gyors elintézését háromtagú üzemi társadalmi bizottság is segítse.

Közljük, hogy Csányi Ferenc lakásügyi előadó — akitől számos jogos panasz hangzott el —, nem dolgozik a tanácsapparátusban.

A Szegedi Néplap november 23-ai, pénteki számában: „Sürgős intézkedést egy munkáscsalád ügyében” címmel cikket közölt. Megírtuk, hogy Széchenyi Kálmán és felesége három gyermekkel él egy egyszobás lakásban, amely nem emberhez méltó. „A padló rothadt, szimpla az ablak és a hideg szél kegyetlenül befúj.” Lapunk ebben a sürgős esetben haladéktalan intézkedést kért a tanács végrehajtó bizottságától. Az illetékesek közölték velünk, hogy az egyszerű munkásember: Széchenyi Kálmán és családja hamarosan megfelelő, emberhez méltó otthont kap.

Új alapszervezetek a szegedi járásban

60 alapszervezet alakult eddig — Szilárd pártiszervezetek a termelőszövetkezetekben

A becsületes kommunista, akiket nem önző egyéni érdek vezetett a pártba, többségükben elsőként jelentkeztek a Magyar Szocialista Munkáspártba és kezdettől fogva részt is vettek a további szervező munkában. A szegedi járásban eddig 60 alapszervezet alakult meg és minden községben létrehozták már az ideiglenes intézőbizottságot.

Járásunk községeiben az MDP volt tagságának 40–50 százaléka ragaszkodik az új párt-hoz — s még többen is ragaszkodnának, de maga az újonnan szerveződő párttagság akadályozza meg, hogy soraikba kétes meggyőződésű, vagy akár korábban, akár az elmúlt egy hónapban súlyosan kompromittált személyek kerüljenek az alapszervezetekbe.

Többen távol tartják magukat a párttól — többen pedig most lépnek be először szocialista pártba. Azok a kommunista, akiket évekkal vagy hónapokkal ezelőtt igazságtalanul és embertelenül megfosztottak tagsági könyvüktől, most szinte mindannyian visszatérhetnek és visszatérnek a munkáspártba. És jelentkeznek felvételre pártönkvívek is. Akik eddig a régi hibák miatt tartották távol magukat a párttól, most bizalommal és tenniakarással kéri felvételüket.

Egyes községekben több olyan becsületes dolgozó paraszt is felvételét kérte a Magyar Szocialista Munkáspártba, aki tiszta szándékkal részt vett a korábbi közéleti nemzeti bizottságok munkájában is.

Az életképes járási termelőszövetkezetek kommunista szinte mindenütt együtt léptek be az új pártba.

Sokan még a várakozás álláspontján állnak, főként a járási értelmiségi dolgozók, s elsősorban a pedagógusok közül. Még nem döntöttek. Látni akarják, hogy milyen alapokon szerveződik újjá a párt és milyen programot hirdet. Belépésüket leginkább attól teszik függővé, hogy az új párt szakít-e a régi bürokratikus vonásokkal és a pártvezetés régi módszereivel, hogy azok lesznek-e a párt vezetői, akiknek az egész tagság bízalmat szavaz és hogy a párt önmagáért vagy az egész népért akar-e tevékenykedni.

Ezek a kérdések minden becsületes meggyőződésű kommunista foglalkoztatnak — s ezekre a kérdésekre majd maga a szilárd párttagság fogja megadni a pozitív választ.

LESZ-E ELÉG CIPŐ SZEGEDEN?

Ahol a cipőt készítik, elosztják, eladják és még valami...

„Hogy viszik; hogy hordják, mintha csak ingyen adnák”, — ez a vásári vevőcsábító szólam eszembe, ha benézek egy-egy cipőboltba. Alig győzik kielégíteni a sok vevőt. Vajon meddig bírják, vagy tudják majd kielégíteni, ha így tart a nagy felvásárlás? Ezzel a kérdéssel nyitok be néhány helyre.

Lenin utcai cipőbolt

— Vesznek-e sok cipőt? — teszem fel a kérdést. Megülközve nézek rám, vajon nem látom, hogy zsúfolásig van az üzlet? Intek, hogy értem, látom, csak szokásból tettem fel a kérdést. Ahogy körülnézek a foghíjas polcokon, nem kell hogy válaszoljak. Látom, nagy kelete van a cipőnek. Összel ennek a szezonja van, de most nemesak egyszerű szezon jellegű vásárlásról van szó. Van, aki három párt is vesz, olyan is akad, aki nem nézi, hányas lábra való, csak csomagoltatja. A pénzétől menekül és cipőt rakláz. Most aztán jölhet, rájuk penészedik majd ez a néhány pár, ha nem ápolgatják, fényestégetik, míg olyan nem lesz otthon a szekrény alján a cipő, mint a „Salamon tükre”.

Foghíjasak a polcok, de vajon lesz-e elég cipő? Menjünk tovább.

Cipőnagyerkeskedelmi Vállalat

A dűsan megrakott raktár megcsappant. Annyi utánpótlás nem érkezett, amennyit vásárol-

tak. Az elmúlt héten érkezett Szegedre a Martfői Tisza Cipőgyárból egy 25 ezer páras szállítmány utolsó részlete. Ha nem is bőven, de még mindig tudnak utánpótlást adni az üzletekbe. De mi lesz ezután?

— Tegnap jártunk Budapesten; — mondja Alexin Mihály, a vállalat igazgatója —. Szerződést kötöttünk a Duha Cipőgyárral, Divatcipőgyárral, a Börtex, s az Ifjúsági Cipőgyárral. E héten már megvesszük is a cipőket, azok a gépkocsik szállítják Szegedre az árut, amelyek élelmiszert visznek Budapestre. Pótolni tudjuk a hiányzó számokat, sőt új fazonú cipők is érkeznek majd. A gumiarúval sem lesz baj, hócipőt és gumiszalmát a Nagytétényi Gumigyártól kapjuk. Nem kell megvárunk, míg a budapesti elosztóból szállítanak, egyenesen a gyárhoz megyünk a cipőért.

Egy kiutalásról beszél ezután Alexin Mihály igazgató. Ezen az szerepel, hogy 15 ezer pár exportra készült cipőt kap a Szegedi Cipőnagyerkeskedelmi Vállalat, közvetlen a Szegedi Cipőgyárból. Azt is elintézte Budapest, hogy az elkövetkező napokban és hetekben a Szegedi Cipőgyár termékeit csak itt, a Szegedi Cipőnagyerkeskedelmi Vállalat veszi át és továbbítja. Na és, hány párat készít naponta a

Szegedi Cipőgyár?

Ezzel a kérdéssel nyitok be a Cipőgyárba. Jelenleg félgözzel

dolgozik a gyár és csak 500 pár cipőt készít naponta. Ez azonban nem kis szám. Ha elgondolom, hogy csak ettől az egy gyártól naponta 500 pár cipő jut el a Szegedi Cipőnagyerkeskedelmi Vállalathoz, nem aggodom, hogy nem lesz cipő Szegeden. Na és az a 15 ezer pár exportra készült cipő, amely most még a Szegedi Cipőgyárban van, amit néhány nap múlva a szegedi üzletekben már vásárolni lehet?

Na és még valamit:: Ez is ahhoz a kérdéshez tartozik: lesz-e elég cipő Szegeden? Új cipőből a jelek szerint; lesz, de mi lesz a régiekkel? Ez a kérdés is foglalkoztatja Szeged lakosságát. A Cipőipari Szövetkezet két javítottáslégnél is észleklődtem, tudnának-e cipőtalpalást vállalni. Igen, vállalnak, van is anyaguk, de csak a jövő hónap 15-re tudjuk elkészíteni. Addig pedig nem ülhet otthon a gyerek, mert nem minden háznál van még a gyermekek is két-három pár cipője. Az egyik családnál arról panaszkodtak, s ez elég furcsa panasza tudj, mikor azért vettünk újat, mert megszorultunk, nem volt, aki javítsa a régit. Miért tudja csak ilyen nagyon nehezen elkészíteni a cipőjavítást a szövetkezet? Korábban anyaghiánnyal küzdöttek, most pedig áramkorlátozás van, s ez rájuk is kihat.

A kispárosoknál talán gyorsabban elkészülhetnek ezek a javítások. Mit mond erről egy kispáros?

Tamási Imre, Szappanos utca 5/b

Kevés talpbőr kaptunk, ebben a negyedévesben még csak két kilót. Ez tíz pár cipő talpalására elég. Mit csinálhat egy olyan kispáros, aki csak javításra van berendezkedve? A harmadik negyedéves sem kapunk még három kilót sem. Tíz kiló hulladékot juttattak nekik, de ebből is csak öt kiló volt talphulladék. Ezzel pedig nem sok cipőt javíthatunk meg.

Ha ezeket a kispárosokat jobban látjuk el anyaggal, Szeged dolgozóinak jobb ellátását biztosítjuk. Adjanak több anyagot, ezzel a dolgozókon segítenek. Kell nekik más anyagfélések is. A mikróporos talpú cipőt például csak nagyon kevesen tudják javítani. A Cipőgyár is nehezen tudja beszerezni a ragasztóanyagot, hát még egy kispáros. Gumicementtel próbálkoznak, de ettől könnyen válik. A cipő tulajdonosa a kispárost szidja, nem is jut eszébe, hogy szegény, nem tehet róla. Segítsenek az illetékesek a kispárosok jó anyagellátásában. Mindjárt kevesebb új cipőre lesz szükség, ha az egyébként használható cipőket jól, és időben meg tudják javítani Szegeden.

Számolva a nehézségekkel, az áramhiánnyal és anyaghiánnyal, mégis mindent összevetve, a címben feltett kérdésre összegezve is azt válaszolhatjuk: lesz elég cipő Szegeden.

(— P —)

Ők is a város nyugalalmát őrzik

Mozaikok a magyar katonai karhatalmi egység életéből

TERMÉSZETES emberi óhái Szegeden is a rend, a nyugalom, a félelem nélküli élet. Ehhez járulnak hozzá Szegeden a magyar katonai karhatalmi egységek. Tagjai főképpen katonatisztek és elszántak arra, hogy a magyar haza és népe érdekében cselekedjenek.

A magyar katonai karhatalmi parancsnokságon kéreéseink elmondották, hogy legfőbb feladatuknak tartják a város nyugalalmának elősegítését, — a nyugalomra vigyáznak; a dolgozók hétköznapi békességére. Nappal és éjszaka, hidegben és esőben az egész városban járőrözölés alatt teljesítenek a karhatalmi egységek tagjai. Nemcsak a Belvárosban, hanem a város peremén is, sőt Dorozsmára, Kistelekre, Algyőre is kitérőnek a járőrök.

EGYRE MEGNYUGTÁTOBB, öröndetesebb a járőrök jelentése. Tegnap virradóra is arról szólt, hogy Szegeden általában rend és nyugalom van.

Korábban eseménydúsabb volt a járőrök jelentése. Megtörtént, hogy éjszaka a járőr a tiszaparton egy asszonyt látott, aki éppen az örvénylő vízbe akarta vetni magát. Megakadályozták ezt. Kiderült, hogy az asszony a Ruhagárban dolgozik, több gyermeke van. Így mondtotta ő el lenvegében, hogy miért akart az élettől megszökni: „Sztrájkoltunk, nem volt pénzem, kitartásom. Évek óta nagyon keveset kerestem. Elborult az agyam, így jutottam a tiszaparttra... Dolgozni akarok.”

A járőr megrendülten hallgatta a szavakat, s a parancsnokságon nagyon szépen elbeszélgettek az édesanyával. Kérték a ruhagvári vezetőket, hogy adjanak az asszonynak segílyt. S annak a szegény asszonynak szomorú példája azt is mutatja, hogy az élethez kell a munka.

A MAGYAR JÁRŐRÖK jogair érdemelték ki a bizalmat. A népből valók — a nép barátai. Belátogatnak az üzemebe is. Egyszerűen nem azért, hogy valamiféle parancsot mondjának, hanem azért, hogy szót váltsanak a munká-

sokkal, kicseréljék gondolataikat. Hasznosak ezek a beszélgetések.

A Szegedi Vasöntőde munkásai elmondották a katonai karhatalmi parancsnokságnak, hogy ők dolgoznak, de nincs anyag. Nincs gépkocsijuk sem, s gyorsan nem is tudnak azt biztosítani. A magyar katonai karhatalmi parancsnokság segített és adott gépkocsit, hogy anyagot hozzanak Hódmezővásárhelyről a Vasöntődebe; dolgozhassanak és keressenek az emberek.

AZ OKTÓBER 23-ai események után sok magyar katonai holmit elhurcoltak. Ezek összeszedését is elvégezték már, illetve végzik most is.

Nyomára akadtak egy 15 csöves rádió-vevő készüléknek is, amely a magyar hadsereg tulajdona volt. Most ez a készülék ott van a parancsnokság épületében.

S most, miután megszűnt a szesztilalom, a járőr több részegemberre is talált. Többen garázdálkodni próbáltak; ezt megakadályozták. Volt olyan részeg is, hogy a hideg éjszakában az utcán feküdt. A járőr gondoskodott arról, hogy hazakerüljön. Természetesen első között üdvözlnek arra — a magyar rendőrség tagjai mellett —, hogy ne történjék éjszaka rablás, fosztogatás.

...A városra ráborult a sötét. Újabb járőrök indulnak az éjszakába.

Egy korai, de éppen idejében való „szózat” margójára

MÉG A HÓNAP ELEJÉN, november első napjaiban röppent szárnyra fekete halálmadár-szárnyakon Mindszenty József bíboros rádióbeszéde, amelyet szózatul szánt a magyar népek. Nos, ennek a „szózat”-nak az elhangzásáról és a Szeged Népe hasábjain való kommentár nélküli megjelenéséről summás, nyomdafestéket nem tűrő véleményt hangoztatott a népek szinte valamennyi rétege, hiszen benne volt abban a „szózat”-ban a briliáns, ködösítő stílusú kezdve a lealényezéssel mondanivaló: a magyar szocialista alapok teljes felszámolása.

Nem a sajnálkozás beszél belőlünk, amikor kifelénk, hogy Mindszenty bíboros mindenképpen ügyetlen volt említett beszédében és beszédével. Elfelejtette, hogy október 23-án azért kergette el a nép a hatalom éléről a Rákosi—Gerő-klíkket és cinkosait, mert megokosodott és nem azért, hogy újra rab-szolga legyen a tökések szűrítő markában. Korai volt a tűzkörűli tánc, korai volt a medve bőrére inni.

Mindszenty szóban forgó beszédében előláróban a semleges Ausztriának mond köszönetet, mondván, hogy Ausztria „mostani valóidunk kapcsán tanúsított testvéri magatartását máris min-

den magyar a szívébe zárta”. Tudjuk, hogy az osztrák—magyar határ sokáig nyitva volt. Ami a gyóvyszerküldeményeket illeti, azzal mindenki egyetért, s ezt meg is köszönhetjük Ausztriának, s Ausztria közreműködésének. Csakhogy a vöröskereszttel ellátott küldeményekben nemesak gyóvyszer, hanem egyéb sürgős „cikkek” is voltak: kékcél gylkos fegyverek, s nyomukban az Ausztriában is tanvázó volt nvlarsok és Northvsta bitangok mozgósítása. Ha ezt a „küldeményt” is a „testvéri magatartás” címére küldve kell megköszönni, ám közönte Mindszenty a maga nevében, de ne köszöntesse azt a magyar néppel, akire ráfogta azt is, hogy nem a Rákosi—Gerő-klíkket zavarta el és törte össze végérvényesen a néppelene állam- és pártvezetési módszereket, hanem a rendszert, a szocialista rendszert sörpörte el. Ezt nem tette és nem tehetette meg a nép, mert önmaga ellen, a szocializmus nemes eszméje ellen nem emelt és soha nem fog fejeztet emelni, bárhozz bemocskolták is eddigi vívmányainkat és eredményeinket a rákosista diktátorok.

MINDSZENTY ÜGYETLEN politikusi lévén, éppen idejében rántotta le a leplet szándékairól, és azok szándé-

kairól, akik mögötte álltak. s a szándékot nem is rejtette véka alá: „Jogállamban élő osztály nélküli társadalom, a demokratikus vívmányokat fejlesztő, a szociális érdekektől helvesen és igazságosan korlátozott magántulajdon alapján álló, kizárólag kultúrnationalista szellemű nemzet és ország akarunk lenni. Ez akar lenni az egész nép”.

Tehát jogállam, osztály nélküli társadalom, demokratikus vívmányok, kultúrnationalizmus — s mindez az igazságosan korlátozott magántulajdon alapján. Fából vaskarika, — és ezt ismét a nép nevében tette és hangsúlyozta Mindszenty. Az általa ohajtott jogállamra végülis maga emelte rá a koronát „a szociális érdekektől helvesen és igazságosan korlátozott magántulajdon alapján.” Talán nem árt idézni beszédének ezt a részét sem: „Azt a magyar nép természetesnek találja, hogy „agymúltú és nagyvételű intézményeinkről gondoskodnunk kell. Ugyanilyen minőségben továbbá röviden megemlítem az ország 6 és félmillió katolikus hívőjének tájékoztatására, hogy a bürokratikus rendszer erőszakának és csalárdágának minden nyomát egyházi vonalon felszámoljuk. Ez nálunk ősi hit- és erkölcsstanunkból és az egy-

házzal egvidős jogszabályokból önként adódik”.

NESZE NEKED ősi hit- és erkölcs! Jaj-keserű lenne a magyar népnek a Mindszenty-féle jogállam, s ami még mögötte van: az egyházi földbirtokok után a gyárak, a bankok és az „egyb” javak átadása az egykori tulajdonosoknak. A katolikus hívők nevében beszélhet Mindszenty arról, hogy egyszerűen mindenkorra megbukott az a sztalinista elmélet, követelés, nézet, vagy ahogy nevezzük, amely szerint az emberi tudatot be lehet, vagy valaha is be lehetett tervezni. Ennek a nézetnek elvetésével minden ember egyetért világnézetre való tekintet nélkül. Ám Mindszenty bíboros a „bukott rendszer” megfogalmazásában nem a népe káros Rákosi—Gerő-klíkkrendszert és módszer-komplexumot elsőbbséget értette, hanem a szocialista vívmányok teljes megsemmisítését. S ezzel — mi tagadás — enyhén szólva nem értett és nem ért egyet a magyar nép. csomazolják bár ezt a követelést a legcsalafintább stílusba, vagy „szózat”-ba. A szocialista vívmányokat nem megsemmisíteni, hanem igazán magáévá akarni tenni a magyar nép — immár saját hasznára, saját boldogulására.

(—)